

GŁÓWNY INSPEKTOR PRACY

Roman Giedrojć

Warszawa, 17 lipca 2017 r.

GNP-306-4000-12-1/17

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. AP-173-5/17

Data wpływu 20.07.2017 r.

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Miśdzy,

Odpowiadając na pismo z dnia 6 czerwca 2017 r., znak: GMS-WP-173-147/17, dotyczące obywatelskiego projektu ustawy w sprawie warunków zatrudnienia w ochronie zdrowia, uprzejmie przedstawiam następujące uwagi do przedmiotowego projektu:

Tytuł projektowanej ustawy jest nieadekwatny do materii przez nią regulowanej.

Art. 2 pkt 3 projektu podaje definicję „**pracownika wykonującego zawód medyczny**” wskazując (lit. a i c), że pojęcie to obejmuje – poza osobą zatrudnioną w ramach stosunku pracy w podmiocie leczniczym - osobę „**wykonującą pracę w podmiocie leczniczym na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia lub innej umowy o świadczenie usług, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o dzieło**”. Nie wydaje się właściwym rozciąganie pojęcia „pracownika” – zdefiniowanego w Kodeksie pracy, o utrwalonym znaczeniu na gruncie prawa pracy - na podmioty zatrudnione na podstawie umów cywilnoprawnych.

Ponadto projektowany przepis art. 2 pkt 3 lit. c jako „**pracownika wykonującego zawód medyczny**” wskazuje osobę „**podejmującą pracę bezpośrednio związaną z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 10 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej**”. Pojęcie „bepośrednio związana” jest pojęciem niedookreślonym, tym samym trudno będzie wskazać krąg osób objętych regulacją ustawową. Co więcej, nie sposób uznać za **pracownika wykonującego zawód**

medyczny osoby, która nie spełnia wymogów definicyjnych określonych w art. 2 pkt 2 ustawy o działalności leczniczej, a zatem która nie jest uprawniona na podstawie odrębnych przepisów do udzielania świadczeń zdrowotnych oraz nie legitymuje się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny (zgodnie z projektem *pracownikiem wykonującym zawód medyczny* może być osoba, która wykonuje pracę niepolegającą na udzielaniu świadczeń zdrowotnych, niewymagającą wykształcenia przynajmniej średniego).

Zgodnie z art. 2 pkt 1 projektu pod pojęciem najniższego wynagrodzenia zasadniczego rozumie się najniższe miesięczne wynagrodzenie zasadnicze przysługujące pracownikowi zatrudnionemu w **pełnym wymiarze czasu pracy** w podmiocie leczniczym. Podobnie w art. 4 projektodawca odwołuje się do pojęcia wymiaru czasu pracy, przewidując, że „*pracownikowi wykonującemu zawód medyczny zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy przysługuje minimalne najniższe wynagrodzenie zasadnicze w wysokości proporcjonalnej do wymiaru czasu pracy określonego w umowie o pracę lub innej umowie będącej podstawą zatrudnienia*”. Projektowana ustawa nie wyjaśnia, jak odnieść pojęcie wymiaru czasu pracy – charakterystyczne dla zatrudnienia pracowniczego – do zatrudnienia na podstawie umów cywilnoprawnych, zwłaszcza umowy o dzieło, gdzie nie liczy się czas wykonania dzieła a ostateczny rezultat.

W art. 4 i 5 projektodawca używa pojęcia „minimalne wynagrodzenie”, nigdzie go nie definiując. W art. 4 projektu niezrozumiałym jest użycie sformułowania „*przysługuje minimalne najniższe wynagrodzenie zasadnicze*” - wydaje się, że słowo „minimalne” jest zbędne; z kolei w sformułowaniu „*biorąc za podstawę minimalne wynagrodzenie ustalone w sposób określony w art. 3*” słowo „minimalne” winno być zastąpione słowem „najniższe”, skoro w art. 3 wskazuje się sposób ustalenia najniższego wynagrodzenia. Podobnie w art. 5 użyto pojęcia „minimalnego wynagrodzenia” – zdaje się omyłkowo, zamiast pojęcia „najniższego”.

W myśl art. 6 pkt 2 projektu kontrolę wykonywania obowiązku, o którym mowa w art. 5 przeprowadza Państwowa Inspekcja Pracy na zasadach określonych w ustawie z

dnia 13 kwietnia 2007 r o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2015 r. poz. 640, z późn. zm.) – powinno być: (Dz.U. z 2017 r. poz. 786, ze zm.). Pragnę zauważyć, iż z uwagi na zakres kompetencji PIP inspektor pracy będzie uprawniony do kontroli realizacji ww. obowiązku jedynie względem pracowników, a więc osób zatrudnionych w ramach stosunku pracy (art. 2 K.p.). Poza zakresem kontroli pozostaną podmioty „wykonujące pracę w podmiocie leczniczym na podstawie umowy **agencyjnej**, umowy **zlecenia** lub innej umowy o **świadczenie usług**, do której zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, albo umowy o **dzieło**”.

Łaur Dyrac Srauche
Pomara Gredog?